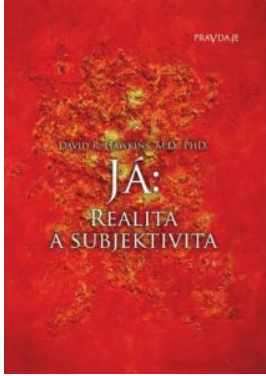

Kapitola 10: Boží povaha

Předcházející část: Kapitola 9: Úrovně osvícení

***

<p>JÁ: REALITA A SUBJEKTIVITA</p>		<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda.je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost. Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAVDA.JE – 2020</p>
<p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>		

***

Povaha (Nature) Boha

V průběhu historie člověk slyšel o „vůli Boha“, „o Božích zákonech“ a o „Božích příkázáních“, které často způsobily zoufalství, a ne naději. Měli bychom proto zkoumat, jak přesně člověk skutečně dospěl k vědění o Boží realitě a čemu lze věřit a co ověřovat.

Tradičně byly hlavními způsoby poznání Boha zjevení, osvětlení, inspirace a introspekce, stejně jak rozumem tak i dedukcí. Teologie byla oblastí specifického studia náboženství a vývoje intelektuálního poznání Boha. Teologie je především historickým zkoumáním prvků, kde vznikají znalosti a splynou do epistemologie, filosofie a metafyziky. Základní prvky nezbytné pro všechny formy vědomostí se tak staly předmětem analýzy, stejně jako spekulací.

Náboženství předpokládá, že porozumění, a ještě mnohem méně zkušenost s Boží pravdou, je mimo dosah běžných smrtelníků. Tím pádem, historicky, je náboženství primárním zdrojem informací o povaze Božství ve společnosti.

Pravdy každého náboženství pocházejí z vědomí mystiků, kteří byli avatary, a na kterých byla náboženství založená. Tito byli jednotně v Bohu realizovaní duchovní geniové, kteří byli schopni sdílet své zkušenosti, informace a znalosti, a byli přínosem lidstvu. Když potvrdíme jejich úroveň osvícení popsanou technikou kalibrace, dostaneme následujících příklady:

Kristus	1000
Buddha	1000
Krišna	1000

Mojžíš

910

Zoroaster

860

Muhammad (v době psaní Koránu) 740

Můžeme také potvrdit pravdu všech velkých osvícených učitelů, mistrů, světců a mudrců v historii, stejně jako kalibrovanou úroveň autenticity všech posvátných písem a učení během této doby. Přicházíme tedy k velmi pevnému jádru spolehlivé informace s křížovou korelací, která zahrnuje všechna rasová, etnická nebo náboženská omezení, stejně jako identifikací se shodou, která je po staletí ověřitelná v úplně rozdílných kulturách.

Kolektivně ověřitelné, autentické zdroje vědění člověka o povaze Božství jsou ve skutečnosti značně působivé ve své jednoznačnosti a korelaci. Objevují strukturu neredukovatelné pravdy, která je svrchovaná všem poznatkům a která je navíc nyní ověřitelná nedávno objevenou kalibrační technikou, aby bylo možné učení porozumět jazykem a způsobem, který je srozumitelný modernímu člověku a běžnému intelektu. Nyní je k dispozici moderní teologie a je logická a potvrditelná.

Je důležité si uvědomit, že Pravda není prokazatelná, nelze o ní získat důkaz, ani nepatří do kategorie znalostí nebo toho, co je měřitelné, jako je předmět logiky. Pravda je jen to, co je ověřitelné realizací subjektivní zkušenosti reality. „Prokazatelné“ je pouze tvrzeními, zatímco pravda, jako prostor, pouze „je“, a v důsledku toho není diskutabilní. Popisy mohou být zpochybněny, ale nikoli realita subjektivity.

Ze všech autenticky ověřitelných pramenů duchovních vědomostí může být vydestilována absolutní, neredukovatelná kvintesence a jádro absolutní platnosti, které přesahuje všechny pozice nebo komentáře, jak pro výhodu, tak i pro zisk. Z původního zdroje subjektivní skutečnosti, z níž vycházejí tato slova, stejně jako odvození duchovní zkušenosti člověka v celé historii, následující tvrzení lze provést s absolutní jistotou:

1. Bůh je jak manifestovaný jako totalita a veškeré Stvoření, tak je současně neprojevené jako Boží hlava (Boží nekonečnost), Nekonečná potenciálnost a zdroj „prázdnoty“, který předchází formu.
2. Bůh je nekonečný, mimo čas nebo zobrazení vesmíru nebo lokality, bez počátku a konce.
3. Bůh je všudypřítomný, všemocný a vševědoucí.
4. Bůh je zdrojem a substrátem veškerého vědomí, vědomí, povědomí, vědění a cítění.
5. Bůh je jediným zdrojem energie života.
6. Bůh je zdrojem evoluce a stvoření (tvoření), které jsou jedno a totéž.
7. Bůh je zdrojem a přítomností míru, lásky, klidu a krásy.
8. Bůh je mimo všechny vesmíry a materialitu, přesto je zdrojem všeho, co

je.

9. Bůh je jediným zdrojem existence a potenciálu bytostí.
10. Bůh je konečným kontextem, jehož obsahem je vesmír a veškerá ostatní existence.
11. Bůh je a priori beztvary zdroj existence v každé formě.
12. Bůh není v provincii prokazatelnosti nebo intelektu.
13. Bůh je zdrojem a podstatou subjektivního stavu „Já-ství “ tzv. osvětlení.
14. Bůh je radikální subjektivní realizace Já.
15. Bůh je popisován jako imanentní a transcendentní.
16. Lidská zkušenost s Boží Přítomností je stejná ve všech dobách, ve všech kulturách a ve všech lokalitách.
17. Účinek zkušenosti Boží Přítomnosti na lidské vědomí je subjektivně transformující a identický v lidských dějinách. Zanechává nadčasovou stopu, která je ověřitelná jako kalibrace zaznamenané úrovně vědomí.
18. Podstata Boha neobsahuje lidskou křehkost, jako je předpojatost, touha ovládat, upřednostňování, dualita, judaismus, hněv, spravedlivý hněv, rozhořčení, omezení, svévolnost, marnivost, pomsta, žárlivost, odvěta, zranitelnost nebo lokalita.
19. Proměnlivost při zobrazování božství odráží variabilitu vnímání člověka a projekci překážek ega a jeho postojů.
20. Čistota Přítomnosti Boží je tradičně podstatou nevýslovné kvality svatosti a je základem termínu „posvátný“. To, co je bez obsahu, je ekvivalentem nevinnosti.
21. Když jsou překážky lidské z mentální činnosti, emocionality a struktury ega, ze kterých jsou odvozeny, překročeny, Já jako imanentní Bůh začne vyzařovat, stejně jako slunce svítí, když jsou mraky odstraněny.
22. Bůh je kontextem a zdrojem karmické jednoty veškerého Stvoření, nad všemi percepčními popisy nebo omezeními, jako je čas nebo prostor.
23. Pravda je ověřitelná pouze identifikací s ní a nikoliv znalostí o ní.

Absolutní pravdivost těchto tvrzení o Realitě Božství byla veřejně potvrzena 13. července 2002, před publikem více než dvě stě lidí během veřejné přednášky. Publikum bylo rozděleno na stovky zkušebních týmů. Pravda každého prohlášení byla poté testována celým publikem současně.

Potvrzení každého prohlášení bylo sto procent (kalibrovaná úroveň 1000) a postup byl natočen videozáznamem. Účelem bylo předložit důvěryhodnou dokumentaci Pravdy světu v dnešní době, která poskytuje ověření, nezávisí na historickém posouzení nebo církevních autoritách, které jsou často předmětem pochybnosti v moderní společnosti.

Tradiční stavy seberealizace jsou označovány jako osvětlení nebo transcendentní

uvědomění, které jsou, díky Milosti, srozumitelné podstatě lidskému vědomí, které je bez překážek. Svědek stavu realizace nebo osvětlení může oznamovat pouze jeho výskyt. Jakkoli se to může zdát podivné, v tomto okamžiku to nemá žádný „význam“. Význam a závěry jsou následně odvozeny.

Je-li celkový obsah lidského vědomí osvětlen, pak důsledky a odvození úrovně vědomí se stanou zřejmé, podobně jako mapa umožňuje osudu, aby se osud určité cesty stal jasnější. Tak mudrc nebo avatar jen poukazuje na důsledky toho, když půjdete v různých směrech, založených na odhalení jistoty absolutní karmické jednoty a Božství, které jsou předvídatelné srovnatelně s fyzikálními zákony, jako je gravitace.

Mudrc pak potvrzuje, že karmické zákony Stvoření nahrazují všechny iluze a chyby ega. Zpráva, která má být předána duchovním učením je ta, že fyzické tělo je podřízeno zákonům newtonovské lineární fyziky, ale duchovní tělo zákonům nelineární duchovní pravdy, které jsou zcela odlišné. Z důvodu základní úrovně evoluce vědomí člověka byl avatar, mystik, nebo mudrc osvícen, aby poučil lidi o rozdíl mezi těmito dvěma doménami.

Zdá se, že lidský život představuje etapový proces, nebo dimenzi, kdy se život jako vědomí vyvine z nejjednodušší životní energie, jako jsou buňky těla, prostřednictvím zpracování jako formy, a postupuje nahoru skrze zvířecí říši a dále skrze složitost primátů, a vývoj inteligence umožní porozumění. Jak se inteligence vyvíjí, stává se schopná vyšetřování, porozumění významu a abstraktního odvození podstaty z formy, tj. obsahu vůči kontextu. Z kontextu vyvstává závěr a vyhledávání zdroje ve schopnosti duchovního uvědomění.

Zvíře ví a je rádo, že je, ale nemá vědomost o svém zdroji nebo osudu. Duchovní mudrc se objeví jako důsledek úrovně vědomí, která odhaluje jeho zdroj a oznamuje objev jako informaci pro všechny. Duchovní informace pak osvětluje možnosti osudu duše po ukončení lidské tělesnosti.

Když lidstvo slyší tyto zprávy, někteří jednotlivci jsou velmi nadšeni, nebo mají strach, a proto se stanou autoritářskými. Formují se do skupin a různí jednotlivci hlásí unikátní nebo podivné zážitky. Poté se oddělí od skupiny a zahájí vlastní interpretaci toho, co bylo odhaleno. Kromě toho nominují svá prohlášení jako „pravidla“, „předpisy“ nebo autoritativní prohlášení, která se stávají „kánonem“, „zákonem“ nebo církevní doktrínou.

Některé z těchto odchylek získají časem takový nepřipustný důraz, že skutečně zakrývají a zatemňují pravdy, z nichž byly odvozeny. Některé se stanou tak zkreslenými, že se stanou přesným opakem originálu, například to, že je to Boží přikázání zabít nevinné, nevěřící nebo Američany ve jménu Boha

Nevinnost vědomí je tedy zároveň jeho Achillovou patou a je zranitelná vůči útokům od energií, které odmítají duchovní pravdu. To můžeme uzavřít tím, že zkoumáme všechny ověřitelné duchovní informace, které má člověk k dispozici, a že existuje karmická jednota veškerého stvoření, nad rámeček času a výrazu. Je neměnitelná ve svých projevech a je ve shodě s jednotou, kterou nazýváme Bůh.

Následující část: Kapitola 11: Překonání světa